

Баляда доброї поради

Франсуа Війон

Ви всі, що впали, з розуму зійшли

Зіпсуті, зла свого неспівомі,
Безглузді, що клепки всі рознесли,
Заблукана у дурноти хоромі,
Клеймо на роді вашому і домі,
Яких бере за підлість і за гріх
Ганебна смерть, без жалю для усіх,
Де каяття від сорому гіркого?
Погляньте, скільки вмерло молодих
За злочини й присвоєння чужого.

Усяк з нас бачить, де його вина;
Покиньмо помсту, будьмо терпеливі,
Цей світ — тюрма, це знаєм; жде вона
І чесних, що згубили глузд у гніві;
Тож стірах немудрі вчинки напасливі —
Всі гвалти, вбивства, грабежі страшні.
Той стежку правди губить у мані,
Хто молодих веде й не бачить Бога;
Вкінці лиш скарги знає він одні
За злочини й присвоєння чужого.

Що варті всі шахрайства, зрадний сміх,
Фальшиві булли, присяги умовні,
Брехня, обман, отруя душ людських,
Сон, зненавиди й недовір'я повний
До ближнього свого, життя гріховне?
Тож і кажу: стараймось добрі бути,
Горі серця, ступім на праву путь,
Ми дня не маєм певного й одного;
Дровини наші на батьків опадуть
За злочини й присвоєння чужого.

В сі в мирі будьмо, спори залишім,
І юні, і старі; одним живім:
Л юбім закон, — апостол до святого
Л иста вписав слова ці, дані Богом;
О дин нам лад потрібен, порт і дім.
Н е даймо, щоб досяг нас кари грім
За злочини й присвоєння чужого.

Переклад С. Гординського